

HANNE MAGNUSSSEN *bókavörður*

EIN ØDRVÍSI GRUMM OG STUTTLIG SKALDSØGA

Hevur tú hug at royna eina eitt sindur øðrvísi skaldsøgu, so er *Ráðhokteksterne* eftir Steven Hall bæði grumm og stuttlig. Eric Sanderson raknar við aftur á gólvinum í sovikamarinum og veit ikki, hvør hann er, ella hvar hann er. Men hann hevur lagt ábendingar til sín sjálvs, so hann kann finna aftur á slóðina, brøv og løgin brot, sum kunnu hjálpa honum at fáa skil á fortíðina. T. d. ljósperubrotið har ein kvinna, sum eitur Clio, verður umtalað. Er hon tann stóri kærleikin? Og hevur hann mist hana? Men so kemur hávurin undan kavi, og við honum í hølunum verður alt eitt stríð fyri at yvirliva. Steven Hall hevur eisini skrivað fyri ensku sjónvarpsrøðina »Doctor Who«.

NAKRAR GÓÐAR KRIMI TIL SUMMARÍÐ

Skal tað vera krimi, so kunnu bøkurnar hjá Sissel-Jo Gazan um Søren Marhaug víðmælast. Tær fara fram í granskningarumhvørvinum í Keypmannahavn, men tað vísindaliga verður aldrin tungt. Í *Dinosaurens fjer* verður vegleiðarin hjá Annu myrður, beint áðrenn hon skal verja serritgerðina hjá sær. Anna var ónøgd við vegleiðaran hjá sær, so hon er sjálvandi undir illgruna. Hon hevur ríkiligt at síggja til sum einlig mamma, sambandið við foreldini er sera spent, og so heldur hon, at kriminalkommissururin Søren Marhaug er ótolandi. Í *Svalens graf* sær tað út til, at Kristian Storm, professari í immunologi og ígerðarsjúkum, hevur gjørt sjálmorð.

Søren Marhaug hevur sagt seg úr starvi hjá lögregluni, tí hann var um at kóðna í pappírsarbeiði. Eftirmaður hansara hevur endað málið um professaran, tí tað sá so sjálvsagt út, men Søren er vísur í, at okkurt ikki ruggar rætt. Saman við Mariu, hjálparanum hjá Storm, fer hann í loyndum at kanna víðari.

RANDI NOLSØE *bókavörður*

UNDIRHALDANDI SØGA UM VINKONUR Á PÍLAGRÍMSFERÐ

Monika Peetz hevur skrivað undirhaldandi skaldsøguna *Tirsdagsfruerne*. Fyrsta týsdag í mánaðinum mótast fimm vinkonur á sínari yndismatstovu, og eina ferð um árið fara tær ein vikuskiftistúr. Vinkonurnar eru í ymiskum aldri, hava ymiska bakgrund og størv, men hóast hetta eru tær væl. Men eitt árið broytist alt. Judith er blivin einkja, og hon hevur gjørt av at fara ta pílagrímsferðina, sum maðurin hevði ætlað, men ikki náddi. Vinkonurnar stuðla henni, og endin verður at pílagrímsferðin gerst ársins ferð hjá teimum. Men ferðin verður ein roynsla hjá teimum øllum. Vegurin er grýttur og harður, og kroppurin verður settur á eina harða roynd, jú eldri, tess verri. Tær royna at halda hýrinum uppi,

men vinalagið má standa sína roynd á ferðini til Lourdes.

ÚR ARBEIÐSLEGU Í NORÐUR-KOREA TIL SKØKJULEVNAÐ Í SUÐURKOREA

Næsta bókin er ein hugvekjandi søga um vón, vinalag og at yvirliva. *Pigerne fra Nordkorea*, sum Brandon W. Jones hevur skrivað, fortelur søguna um tvær ungar gentur úr Norðurkorea, Gi og Il-sun. Foreldrini hjá Gi endaðu í arbeidslegu, tí myndin av tí almáttuga leiðaranum, sum hongur á bróstinum í hvørjum heimi, ikki var nóg væl støvað av. Soleiðis kom Gi á eitt heim fyri foreldraleysar gentur saman við tí lívligu Il-sun, sum hevði mist fyrst bróðurin, sum hvarv, og síðan mammuna, sum fánaði burtur av sorg. Genturnar stríðast frá morgni til

myrkurs, men ein dagin møtir Il-sun einum manni, sum fyrigyklar henni eina betri tilveru, og endin verður, at vinkonurnar báðar verða smuglaðar um markið til Suðurkorea. Men nú gerst lívið av álvara trupult, tí tær verða seldar til skøkjulevnað. Viðurskiftini í tí kommunistiska Norðurkorea verða lýst, og við syndarligu lagnuni hjá hesum báðum gentunum verður ljós varpað á ein trupulleika, sum tiverri er alt ov vanligur nógvastaðni í heiminum.

ARNBJØRN ÓLAVSSON DALSGARÐ *býarbókavörður*

FARLIGAR YRKINGAR TIL HEIMAFERIUNA

Leggur tú vanliga lítið í yrkingar, so skuldi tú kanska gjørt eitt undantak og lænt (ella keypt) tær mest selda yrkingarsavn í Danmark nakrantíð, *Digte*, eftir rithøvundin Yahya Hassan. Hetta er prosa í yrkingaformi, og hann er sera lættur og undirhaldandi at lesa. 19 ára gamli Yahya Hassan, sum nú gongur á Rithøvundaskúlanum í Keypmannahavn, kom rættiliga í andglettin, tá ið hetta fyrsta yrkingasavn hansara kom. Her ger hann upp við muslimsku bakgrund sína, men hann avdúkar eisini nógvar veikleikar við donsku vælferðarskipanini. Yahya Hassan tosar av egnum royndum, tí hann hevur sjálvur hann verið ígjøgnum alt maskinariði. Savn hansara er tí

eisini ævisøga hansara. Yahya Hassan hevur verið noyddur til at avlýsa upplestrartiltøk av morðhóttanum, so um tú velur tær hesa bókina sum summarlesnað, eigur tú at hugsa um, hvar tú fert at ferðast við henni.

UM AT VERÐA NÆSTUR Í RØÐINI

Ert tú hinvegin (næstan) bara til yrkingar, so er nógv gott í at velja, serliga eftir føroyskar rithøvundar. Ein av góðu útgávuunum í fjør er savnið *Eg eri næstur*, sum Oddfríður Marni Rasmussen hevur skrivað. Oddfríður hevur eins og Yahya Hassan gingið á Rithøvundaskúlanum í Keypmannahavn, og hetta savn, sum eisini er ævisøguligt og eisini viðgerð álvarsamar tilveruspurnignar, er hansara tíggjunda síðan 1994. Savnið

fylgir barnaarunum og fram móti degnum í dag. Tey, sum hava verið ein tráður í yrkjarans lagnustýrda neti, verða beinleiðis ella óbeinleiðis flættað inn í yrkingarnar. "Eg eri næstur", sigur tittulin, og at hetta skal takast heilt bókstavliga, tað mátti rithøvundurin sjálvur sanna, tá ið hann, beint áðrenn savnið skuldi gevast út, fekk ein blóðtøpp í hjartað. Tibetur slapp hann væl frá tí, men sum rithøvundurin sigur, so spyr lagnan ikki eftir, hvar, hvussu og nær okkara streingir slitna. Tað eru júst tankar og endurspeglingar av tonkum sum hesum, sum eru at finna í hesum savni, har fleiri av yrkingunum eru ognadar vinum hjá rithøvundinum, sum fóru alt ov tíðliga.